

Date de réception : 13/01/2025

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-844/24 – 1

Zaak C-844/24

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

14 november 2024

Verwijzende rechter:

Cour d'appel de Liège (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

7 november 2024

Verzoekende partijen:

Belgische Staat, FOD Financiën

Openbaar Ministerie

Verwerende partijen:

ECDC Logistics SA

Soda Trading IM-&Export SPRL

RX

KL

HM

ZD

Arrest

van de ZESDE strafkamer

NL

IN DE ZAAK:

OPENBAAR MINISTERIE

EN

5475 **BELGISCHE STAAT** (FOD Financiën) [OMISSIS], vertegenwoordigd door de minister van Financiën, strafvervolgingen en vorderingen van de adviseur-generaal van de Administratie belast met geschillen van de algemene Administratie der Douane en Accijnzen, domicilie gekozen hebbende te 4000 LIEGE [OMISSIS],

- vervolgende partij

[OMISSIS]

TEGEN:

5476 **ECDC LOGISTICS S.A.**, [OMISSIS] gevestigd te 4460 Grâce-Hollogne (België), [OMISSIS]

- beklagde

[OMISSIS]

5477 **SODA TRADING IM-&EXPORT SPRL**, [OMISSIS], gevestigd te 45889 Gelsenkirchen (Duitsland) [OMISSIS]

- beklagde

[OMISSIS]

5478 **KL**, [OMISSIS] wonende te 4610 Beyne-Heusay (België), [OMISSIS]

- beklagde

[OMISSIS]

5479 **HM**, [OMISSIS] wonende te 3001 Heverlee (België), [OMISSIS]

- beklagde

[OMISSIS]

5480 **ZD**, [OMISSIS] wonende te 4367 Crisnee (België), [OMISSIS]

- beklagde

[OMISSIS]

5481 **RX**, [OMISSIS] wonende in China, [OMISSIS] administrateur van SODA TRADING IM-&EXPORT SPRL

- beklaagde

[OMISSIS]

Welke worden verdacht van het navolgende:

Voornoemde personen hebben – als dader, medepleger, medeplichtige of in welke hoedanigheid ook, betrokken bij fraude, hetzij door het plegen van het strafbare feit, hetzij door rechtstreeks aan de uitvoering ervan mee te werken, hetzij door op enigerlei wijze aan de uitvoering ervan een zodanige bijstand te verlenen dat het strafbare feit zonder deze medewerking niet kon worden gepleegd – tussen 9 april 2019 en 22 augustus 2019 275 onjuiste douaneaangiften ingediend, vergezeld van onjuiste tot staving dienende handelsfacturen;

de onder 1 tot en met 3 en de onder 5 tot en met 10 genoemden hebben op 6 september 2019 ook een 276e onjuiste douaneaangifte ingediend [...], vergezeld van onjuiste tot staving dienende handelsfacturen;

Gelet op het vonnis van **20 april 2023** [OMISSIS] van de Tribunal de première instance de **Liège** (rechter in eerste aanleg Luik, België), [OMISSIS], dat luidt als volgt [OMISSIS]:

IN DE STRAFZAAK:

VERKLAART het aan de Duitse vennootschap SODA TRADING IM-& EXPORT GmbH, SA ECDC Logistics, RX, LS, KL, en HM ten laste gelegde **niet bewezen** [OMISSIS];

SPREEKT de beklaagden **VRIJ** van het aan hen ten laste gelegde;

[OMISSIS]

IN DE CIVIELE ZAAK:

VERKLAART de vorderingen van de Belgische Staat ontvankelijk maar niet gegrond;

[OMISSIS]

Gelet op **het hoger beroep** dat tegen dit vonnis is ingesteld door:

- de **civiele partij**, tegen de bepalingen die haar betreffen en zoals gespecificeerd in de grieven die in het hoger beroep zijn aangevoerd:
 - verwijtbaarheid;
 - straf en/of maatregel;
 - civiele vordering.

[OMISSIS]

NA BERAADSLAGING:

1. PROCEDURE

De hoger beroepen van de minister van Financiën, strafvervolgingen en vorderingen van de directeur van de Administratie der Douane en Accijnzen te Luik tegen de beklaagden ECDC Logistics, KL, HM, ZD, SPRL Soda Trading IM & Export en RX zijn ontvankelijk [OMISSIS].

De Administratie der Douane en Accijnzen [OMISSIS] komt, kort samengevat, op tegen de verwijtbaarheid, de straf en de beslissing op civiele vordering.

2. OVERWEGINGEN

• Feiten

De feitelijke context van deze zaak is adequaat beschreven door de rechter in eerste aanleg.

De Cour d'appel de Liège (hof van beroep Luik, België) verwijst naar die beschrijving.

De Cour d'appel de Liège brengt hooguit in herinnering dat de Administratie der Douane en Accijnzen door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (hierna: „OLAF”) op de hoogte werd gebracht van verdachte activiteiten die werden toegeschreven aan de vennootschap Soda Trading.

Volgens OLAF heeft Soda Trading textiel en schoeisel uit China ingevoerd met een ondergewaardeerde douanewaarde.

De Administratie der Douane en Accijnzen heeft daarom een controle achteraf uitgevoerd van 276 invoeraangiften die tussen 9 april 2019 en 6 september 2019 bij de douane zijn gedaan door ECDC die Soda Trading in douaneaangelegenheden vertegenwoordigt.

In haar proces-verbaal van 8 december 2020 heeft de vervolgende autoriteit opgemerkt dat voor deze 276 aangiften de aangegeven douanewaarde 50 % lager was dan de gemiddelde waarde van soortgelijke ingevoerde goederen in de Market Access Database (hierna: „MADB”).

In herinnering moet worden gebracht dat om de lidstaten te helpen ondergewaardeerde zendingen van textiel en schoeisel op te sporen, OLAF, in samenwerking met het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek van de Commissie, een instrument voor risicobeoordeling heeft ontwikkeld dat gebaseerd is op gegevens uit de hele Unie.

Het is niet overbodig om er hier op te wijzen dat deze methode specifiek is ontwikkeld zodat ze door de lidstaten kan worden gebruikt als een risicoprofiel om vast te stellen welke invoer een aanzienlijk risico op onderwaardering inhoudt en bijgevolg moet worden gecontroleerd.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie is reeds in de gelegenheid geweest om te preciseren – wat betreft de methode van de zogenoemde „gecorrigeerde gemiddelde prijs” (cleaned average price of CAP; hierna: „GGP”) die de berekening mogelijk moet maken van een „laagste aanvaardbare prijs” (lowest acceptable price of LAP; hierna: „LAP”) uitgedrukt in een prijs per kilogram en die wordt gebruikt als risicoprofiel of drempel waarmee de douaneautoriteiten van de lidstaten bijzonder lage waarden die bij invoer worden aangegeven, kunnen opsporen – dat „de GGP’s, [...], enkel konden worden gebruikt als een instrument voor risicoanalyse, dat wil zeggen als een op risicoprofielen gebaseerd instrument om mogelijk ondergewaardeerde invoer te detecteren die vervolgens moest worden geverifieerd, en niet als een instrument om de douanewaarde van die invoer vast te stellen”.¹

In casu was de Administratie der Douane en Accijnzen van mening dat de door ECDC toegezonden documenten haar niet in staat stelden de methode op basis van de transactiewaarde toe te passen, zodat de in artikel 74 van het douanewetboek van de Unie genoemde bijkomende methoden voor het bepalen van de douanewaarde moesten worden gebruikt.

Deze bijkomende methoden worden toegepast in de volgorde waarin ze worden vermeld en het is alleen mogelijk om over te schakelen van de ene methode naar de andere als de vorige niet van toepassing is.²

Er zijn vijf bijkomende methoden, die kort als volgt kunnen worden beschreven:

- de vergelijkende methode van de transactiewaarde van identieke goederen [artikel 74, lid 2, onder a)]; deze methode houdt de

¹ Arrest van 8 maart 2022, Commissie/Verenigd Koninkrijk (Bestrijding van onderwaarderingfraude) (C-213/19, EU:C:2022:167, punt 373).

² Arrest van 16 juni 2016, EURO 2004. Hungary (C-291/15, EU:C:2016:455, punt 29).

toepassing in van de aanvaarde transactiewaarde van identieke goederen die op hetzelfde of nagenoeg hetzelfde tijdstip zijn ingevoerd. Identieke goederen hebben in alle opzichten dezelfde fysieke kenmerken, kwaliteit en reputatie. Ze worden in hetzelfde land geproduceerd door dezelfde producent.

- de vergelijkende methode van de transactiewaarde van soortgelijke goederen [artikel 74, lid 2, onder b)]; deze methode houdt de toepassing in van de aanvaarde transactiewaarde van soortgelijke goederen die op hetzelfde of nagenoeg hetzelfde tijdstip zijn ingevoerd. Gelijksortige goederen lijken veel op de goederen waarvan de waarde wordt bepaald wat betreft materialen en kenmerken van de componenten. Ze zijn in hetzelfde land geproduceerd als de ingevoerde goederen. Ze moeten commercieel uitwisselbaar zijn.
- de afgeleide methode [artikel 74, lid 2, onder c)]; de douanewaarde wordt berekend op basis van de prijs per eenheid waartegen de ingevoerde goederen of identieke of soortgelijke ingevoerde goederen in het douanegebied van de Unie in de grootste samengevoegde hoeveelheid zijn verkocht aan personen die niet zijn verbonden met de verkopers.
- de methode van de berekende waarde [artikel 74, lid 2, onder d)]; de berekende waarde bestaat uit de som van: de kosten of de waarde van de materialen en van de vervaardiging; een bedrag voor winst en bedrijfskosten dat gelijk is aan het bedrag dat gewoonlijk in aanmerking wordt genomen bij de verkoop van goederen van dezelfde aard of dezelfde soort; de kosten van vervoer, laden, behandelen en verzekeren tot aan de plaats waar de goederen in het douanegebied van de Unie worden gebracht. De marktdeelnemer kan vragen dat deze methode in omgekeerde volgorde wordt toegepast op de waarde op basis van de prijs per eenheid.
- de „in laatste instantie”- of „redelijke middelen”-methode (fall-backmethode) (artikel 74, lid 3); deze methode moet worden gebruikt als geen van de voorgaande methoden kon worden toegepast. Zij is gebaseerd op de vorige methoden, die met een redelijke mate van flexibiliteit worden toegepast.

Een douanewaarde die volgens deze methode is vastgesteld, moet zoveel mogelijk gebaseerd zijn op reeds vastgestelde waarden.³

Wat deze laatste methode betreft preciseert artikel 144 van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU)

³ Taxation and Customs Union <https://taxation-customs.es.europa.eu>

nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB 2015, L 343, blz. 558; hierna: „uitvoeringsverordening”) het volgende:

- „1. Voor het vaststellen van de douanewaarde krachtens artikel 74, lid 3, van het wetboek kan bij de toepassing van de in artikel 70 en artikel 74, lid 2, van het wetboek vastgestelde methoden een redelijke soepelheid worden betracht. De aldus vastgestelde douanewaarde dient zoveel mogelijk op eerder vastgestelde douanewaarden te worden gebaseerd.
2. Wanneer de douanewaarde niet met toepassing van lid 1 kan worden vastgesteld, worden andere passende methoden gebruikt. In dit geval wordt de douanewaarde niet vastgesteld op basis van een van de volgende zaken:
 - a) de verkoopprijs, in het douanegebied van de Unie, van goederen die in het douanegebied van de Unie zijn geproduceerd;
 - b) een stelsel waarbij de hoogste van de twee in aanmerking komende waarden voor de douanewaarde wordt gebruikt;
 - c) de prijs van goederen op de binnenlandse markt van het land van uitvoer;
 - d) de kosten van de productie, andere dan de berekende waarden die krachtens artikel 74, lid 2, onder d), van het wetboek voor identieke of soortgelijke goederen zijn vastgesteld;
 - e) prijzen voor uitvoer naar een derde land;
 - f) minimumdouanewaarden;
 - g) willekeurig vastgestelde of fictieve waarden.”

De beklaagden zijn als daders, medeplegers of medeplichtigen strafrechtelijk vervolgd voor het indienen van 276 douaneaangiften met valse en onjuiste informatie, waardoor de voor invoer aangegeven goederen werden ondergewaardeerd.

ECDC wordt tevens verweten de douaneautoriteiten niet het jaarlijkse overzicht van douanevertegenwoordigers en de bewijsstukken voor alle betwiste aangiften te hebben verstrekt.

• **Ontvankelijkheid van de strafvervolgning**

De beklaagden betogen dat de verweten strafbare feiten de financiële belangen van de Europese Unie schaden. De Administratie der Douane en Accijnzen toont dus niet aan dat zij bevoegd was om de strafvervolgning in te stellen.

In casu is de strafvervolgning ingesteld op 4 maart 2021, dat wil zeggen vóór 1 juni 2021, de datum vanaf wanneer het Europees Openbaar Ministerie (hierna: „EOM”) onderzoeks- en strafvervolgingsbevoegdheid heeft gekregen.

Verordening (EU) 2017/1939 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie (PB 2017, L 283, blz. 1; hierna: „verordening 2017/1939”) voorziet in een evocatierecht met betrekking tot dossiers ten gunste van het EOM met het oog op de coördinatie van de gedeelde bevoegdheid tussen het EOM en de nationale strafvervolgingsautoriteiten bij de bestrijding van strafbare feiten die de belangen van de Unie schaden.

Deze bevoegdheid wordt dus gedeeld. Artikel 25, lid 1, van verordening 2017/1939 bepaalt evenwel dat wanneer het EOM besluit om zijn bevoegdheid uit te oefenen, de bevoegde nationale autoriteiten hun bevoegdheid met betrekking tot diezelfde strafbare gedraging niet uitoefenen.

Het EOM heeft krachtens het evocatierecht dat het krachtens artikel 27 van verordening 2017/1939 heeft, voorrang op de nationale strafvervolgingsinstanties teneinde de samenhang en de richtsnoeren van de opsporing en de strafvervolgning binnen de Unie te waarborgen.

Artikel 24, lid 2, van verordening 2017/1939 bepaalt dat indien een rechterlijke of rechtshandhavende instantie van een lidstaat een onderzoek instelt met betrekking tot een strafbaar feit ten aanzien waarvan het EOM krachtens artikel 22 en artikel 25, leden 2 en 3, zijn bevoegdheid zou kunnen uitoefenen, of indien de bevoegde rechterlijke of rechtshandhavende instantie van een lidstaat op een bepaald moment na het instellen van een onderzoek van oordeel is dat een onderzoek een dergelijk strafbaar feit betreft, die instantie het EOM daarvan zonder onnodige vertraging in kennis stelt, zodat het kan beslissen of het zijn evocatierecht overeenkomstig artikel 27 zal uitoefenen.

Nadat het EOM overeenkomstig artikel 24, lid 2, alle relevante informatie heeft ontvangen, beslist het zo snel mogelijk, en uiterlijk vijf dagen na ontvangst van de informatie van de nationale autoriteiten, over de eventuele uitoefening van zijn evocatierecht en stelt het de nationale autoriteiten van dat besluit in kennis.

Het evocatierecht komt pas in beeld vanaf 1 juni 2021, met andere woorden vanaf het moment dat het EOM zijn bevoegdheden kan uitoefenen.

Voorts bepaalt, op nationaal niveau, artikel 285, lid 4, van de algemene wet inzake douane en accijnzen dat de bevoegdheid tot het instellen en verderzetten van elke vordering in rechte, bedoeld in artikel 281, § 2, wordt toegekend aan de ambtenaar bedoeld in artikel 285/2, § 1, voor wat betreft de overtredingen, fraudes en misdrijven bedoeld in het artikel 281 en waarvoor het Europees Openbaar Ministerie zijn bevoegdheid uitoefent krachtens de artikelen 22, 25, 26 en 27 van de verordening 2017/1939.

In casu is de strafvervolgning ingesteld vóór 1 juni 2021, zodat de vervolgende autoriteit geen inbreuk kan worden verweten.

Bovendien zou het EOM, indien het in kennis was gesteld van een door de Administratie der Douane en Accijnzen na 1 juni 2021 ingestelde strafvervolgning, niet hebben kunnen optreden zodra een „tenlastelegging” bij een rechtbank was ingediend, overeenkomstig de in artikel 27, lid 7, van verordening 2017/1939 bedoelde situatie.

De strafvervolgning wordt daarom ontvankelijk verklaard.

• **Strafbare feiten**

Om te beginnen ziet de Cour d’appel de Liège zich geplaatst voor de vraag of de waarde van de in te klaren goederen moet worden vastgesteld op basis van MADB/access2markets-gegevens, zoals de vervolgingsinstantie in deze zaak heeft gedaan.

De Administratie der Douane en Accijnzen is van mening dat het douanewetboek van de Unie het gebruik van statistische gegevens, met name MADB-gegevens, voor de waardebepaling van goederen geenszins verbiedt, zolang het op basis van deze statistieken mogelijk is om een gemiddelde waarde per jaar van de invoer in het douanegebied van de Unie te verkrijgen voor een specifiek goed dat afkomstig is uit een bepaald land en bepaald is volgens zijn tariefcode.⁴

De Cour d’appel de Liège dient, om te beginnen, na te gaan of de beklaagden, tijdens de strafvervolgning, de toepassing van deze methode in de praktijk concreet kunnen betwisten, en, voorts, op te merken dat artikel 202, lid 2, van de algemene wet inzake douane en accijnzen voorziet in een sanctie van een geldboete van vijf- tot tienmaal de ontdoken belastingen. Deze rechten, die bepalend zijn voor de hoogte van de sanctie, worden berekend aan de hand van de waarden die zijn vastgesteld door toepassing van de fall-backmethode.

De Cour d’appel de Liège merkt voorts op dat de Unierechtelijke bepalingen inzake de vaststelling van de douanewaarde een billijk, uniform en neutraal systeem beogen in te voeren dat het gebruik van willekeurige of fictieve douanewaarden uitsluit. De douanewaarde moet bijgevolg de werkelijke economische waarde van een ingevoerd goed weergeven en dus rekening houden met alle elementen van dat goed die een economische waarde vertegenwoordigen.⁵

Voorts moeten de douaneautoriteiten, gelet op die subsidiariteitsband tussen de in het douanewetboek van de Unie voorziene verschillende methoden om de

⁴ Samenvattende conclusie van de douane, blz. 42.

⁵ Arrest van 9 juni 2022, Fawkes (C-187/21, EU:C:2022:458, punt 34).

douanewaarde vast te stellen, blijk geven van zorgvuldigheid bij de toepassing van elk van de opeenvolgende methoden die in die bepaling zijn voorzien, alvorens te kunnen vaststellen dat deze niet van toepassing is.⁶

Aangezien de toepassing van het douanerecht van de Unie onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de lidstaten valt, is de douaneautoriteit verplicht om passende maatregelen – zoals fysieke controles, verzoeken om inlichtingen en documenten alsook het nemen van monsters – te nemen om voldoende informatie te vergaren waarmee de betrokken douanewaarden op juiste wijze kunnen worden vastgesteld⁷, gelet op de opeenvolgende methoden van het douanerecht van de Unie.

Het Hof van Justitie heeft verklaard dat „[w]at de op het niveau van de Unie verzamelde statistische gegevens betreft, het niet zeker [is] dat zij noodzakelijkerwijs gegevens bevatten die kunnen worden gebruikt voor de vaststelling van de douanewaarde [...], omdat zij geaggregeerd en vertrouwelijk zijn”.⁸

Het Hof van Justitie heeft hieraan toegevoegd dat „[z]elfs indien zij nuttig zouden kunnen zijn voor de vaststelling van de douanewaarde, [...] vertrouwelijke gegevens uit een gegevensbank die is opgezet om met behulp van statistische onderzoeksmethoden bedrijfsmodellen op te sporen die mogelijkterwijs als fraude kunnen worden aangemerkt, geen deel [kunnen] uitmaken van de door artikel 6, lid 3, van het douanewetboek van de Unie [thans artikel 22 van het douanewetboek van de Unie] vereiste motivering. Bijgevolg kan de gegevensbank die deze gegevens bevat niet worden geacht ter beschikking van de douaneautoriteiten te staan voor de vaststelling van de douanewaarde”.⁹

Het Hof van Justitie heeft het gebruik van statistische OLAF-JRC-gegevens uitgesloten als door de artikelen 70 en 74 van het douanewetboek van de Unie voorgeschreven opeenvolgende methode¹⁰, maar lijkt zich daarentegen niet te hebben uitgesproken over het gebruik van statistische gegevens die op het niveau

⁶ Arrest van 9 november 2017, LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839, punt 52).

⁷ Arrest van 8 maart 2022, Commissie/Verenigd Koninkrijk (Bestrijding van onderwaarderingsfraude) (C-213/19, EU:C:2022:167, punt 378).

⁸ Arrest van 9 juni 2022, Fawkes (C-187/21, EU:C:2022:458, punt 46).

⁹ Arrest van 9 juni 2022, Fawkes (C-187/21, EU:C:2022:458, punt 55). Vergelijk met arrest van 9 juni 2022, Baltic Master, C-599/20, EU:C:2022:457, punten 54 en 55 met betrekking tot het gebruik van nationale databanken voor goederen die onder dezelfde Taric-code vallen.

¹⁰ Arrest van 8 maart 2022, Commissie/Verenigd Koninkrijk (Bestrijding van onderwaarderingsfraude) (C-213/19, EU:C:2022:167, punten 417 en 442), waarin het Hof heeft verklaard dat de OLAF-JRC-methode een in wezen statistische methode is waarmee verliezen aan eigen middelen kunnen worden geraamd en niet bedoeld is om overeenkomstig de artikelen 70 en 74 van het douanewetboek van de Unie voor elke betrokken douaneaangifte de douanewaarde van de betrokken goederen vast te stellen.

van de Unie zijn geaggregeerd, zoals de MADB (nu access2markets), zoals gebruikt door de vervolgingsinstantie om de handelswaarde van de betwiste goederen te bepalen.

De door de vervolgende autoriteiten gekozen procedure heeft een onmiddellijke uitwerking op het resultaat van de straf- en civielrechtelijke acties die bij de Cour d'appel de Liège zijn ingesteld, aangezien deze op het eerste gezicht een impact heeft op het recht op verdediging van de beklaagden, op de veroordeling en ook op de kwestie van de betaling van eventuele ontdoken rechten.

De Cour d'appel de Liège is derhalve van oordeel het Hof van Justitie de prejudiciële vragen te moeten stellen die in het dictum van het onderhavige arrest zijn opgenomen.

OM DIE REDENEN:

Gelet op de in deze beslissing bedoelde wettelijke bepalingen;

[OMISSIS]

Gelet op artikel 267 VWEU;

[OMISSIS]

verklaart de

COUR D'APPEL DE LIÈGE [OMISSIS]

[OMISSIS]

dat de navolgende **prejudiciële vragen** aan het Hof van Justitie moeten worden gesteld:

1. Voldoet de bevoegde douaneautoriteit die voor het vaststellen van de douanewaarde van ingevoerde goederen die zij als ondergewaardeerd beschouwt gebruikmaakt van een in essentie statistische methode die is gebaseerd op de Europese databank acces2markets/MADB, aan de in de artikelen 70 en 74 van het douanewetboek van de Unie voorgeschreven opeenvolgende methoden en in het bijzonder aan de zogenoemde methode „in laatste instantie” of „van redelijke middelen” van artikel 74, lid 3, van dat wetboek, volgens welke de douanewaarde van de betrokken goederen wordt vastgesteld op basis van „beschikbare gegevens” – die niet mogen worden geaggregeerd en evenmin vertrouwelijk mogen zijn – met inachtneming van de voorwaarden van artikel 144 van de uitvoeringsverordening?
2. Zo ja, is het gebruik van een Europese statistische databank zoals acces2makets/MADB, waarin in de Unie verzamelde gegevens worden samengebracht, voor het bepalen van de douanewaarde van goederen

ingevolge de zogenoemde methode „in laatste instantie” of „van redelijke middelen” van artikel 74, lid 3, van het douanewetboek van de Unie, in overeenstemming met de waarborgen die artikel 53 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie biedt aan justitiabelen wanneer zij in het kader van een uitsluitend door de douane- en accijnzenautoriteiten ingestelde strafvervolging verplicht zijn zich te verdedigen met betrekking tot statistische gegevens, en de toepasselijke nationale strafbepaling voorziet in een straf bestaande in een geldboete van vijf tot tien maal de ontdoken rechten die zelf worden vastgesteld op basis van statistische gegevens?

3. Wanneer goederen in een lidstaat in het vrije verkeer worden gebracht maar in een andere lidstaat tot verbruik worden uitgeslagen, moet de bevoegde douaneautoriteit, indien zij de goederen op statistische basis mag waarderen, dan uitgaan van de statistische waarde door gebruik te maken van nationale gegevens die de douanewaarde van onder dezelfde Taric-code vallende goederen vaststellen, of van de statistische waarde overeenkomstig de databank van de Europese Unie waarin de door elke lidstaat verzamelde statistieken worden samengebracht en geaggregeerd?

[OMISSIS]